

Q. D. B. V.

II c
1279

X1860518

DECANUS
FACULTATIS JURIDICÆ
GODOFREDUS

Strauß/

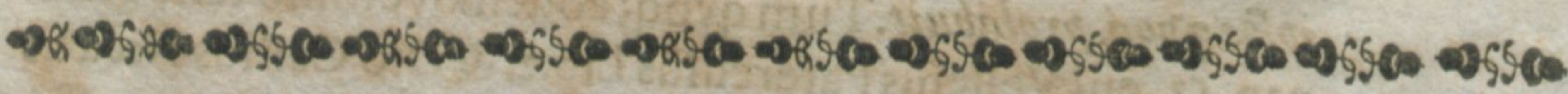
Philos. & J.U.D. Pandect. Prof. Publ.

Potentiss. Elector. Saxon. in summo Appellat. Judicio
nec non Sereniss. Principum Anhalt. Servest. Con-
siliarius, Curia provincialis cæterorumque Colle-
giorum Juridicorum, quæ hic sunt,

Assessor

LECTURIS

Salutem plurimam
dicit!

WITTENBERGÆ,
Typis MATTHÆI HENCKELII, Academ. Typogr.
ANNO M.,DC LXXXIII.

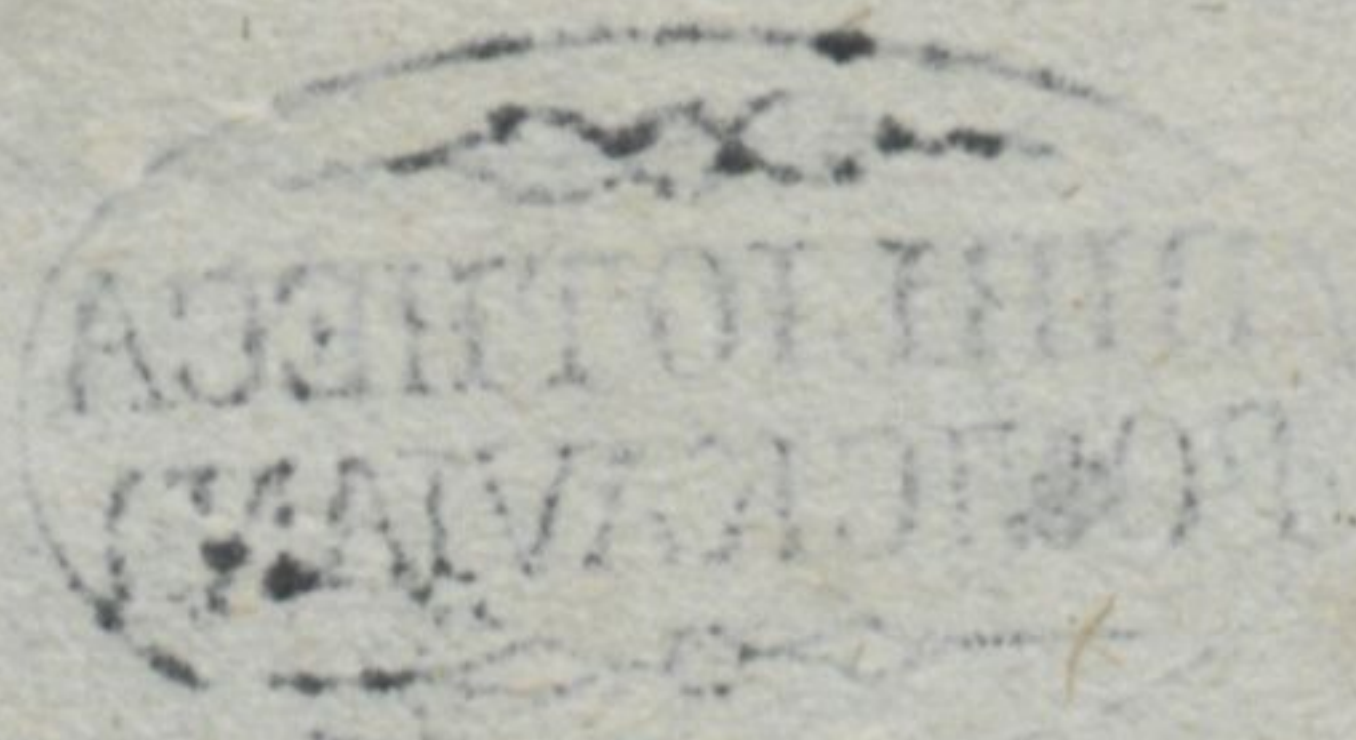

JESU JUV A!

DE Lege Regiâ anceps inter eruditos controversia est, judicare desuper, oppidò difficile. Relictis variis ejusdem acceptionibus istam sibi sumunt & intelligunt potissimum Jcti, quæ de Imperatorum Imperio lata, quæque summa in Republ. Romanâ potestas à populo in unum translata fuit. Incunabula hujus in magnam sanè incurrunt difficultatem. Sub Octavio Augusto latam esse, plurimi autumant, negant tamen alii, quos ratio quidem omnis non destituit. Nomen Regium exosum maximè fuit Romanis, admisisse ergo id Augustū in illa Lege vero simile haud est: quippe qui vel Domini appellationem ut maledictum & opprobrium semper exhorruit. Ita enim de ipso Sveton. Tranquillus Lib. 2. Cap. 53. perhibet: *Cum spectante eo ludo pronunciatum esset in mimo: O Dominum æquum & bonum! & universi quasi de ipso dictum exultantes comprobassent: statim manu vultuq; indecoras adulationes repressit & in sequenti die gravissimò corripuit edictò, dominumq; se posthac appellari ne à liberis quidem aut nepotibus suis vel seris vel joco passus est: atq; hujusmodi blanditias inter ipsos quoq; prohibuit.* Tum quoq; eodem Svetonio teste Lib. 2. cap. 52., cui Vellejus Paterculus Lib. 2. & Dio Cassius Nicæus Lib. 53. Hist. Rom. assentiuntur, dictaturam magnâ vi offerente populo genibus nixus, dejectâ ab humeris togâ nudo pectore idem deprecatus est. Hòc ipsò ut haud vanè Casaubo-

bonus arbitratur, significaturus, malle se occidi, quam eam
titulum summinime imperii recipere. Gnaeus fatis, ipsum
Dictatoris titulum Parenti fuisse infaustum. Et quem late
vafra Augusti, quam in suscipienda & conservanda summa
potestate adhibuit, simulationis calliditas? Omnem scilicet ope-
ram, curam, industriam, cogitationem & mentem denique in
eo ipse locabat, ut dementaret (liceat ita loqui) populum &
pristinæ speciem libertatis animis ejusdem imprimeret: Quam
fini comitiorum jus reduxit, in eligendis Cōsulibus senten-
tiam dicere populo permisit, provincias cum eodem parti-
tus, se non aliis quam volentibus imperare contestatus est,
imperium se depositurum simulavit, ad annos aliquot sibi
prorogari passus & precibus victus tandem retinuit. Ut ta-
ceam modestiæ & humanitatis laudem, quam testante Dio-
ne Cassio Nicæo Lib. 54. Histor. Rom. admodum affectavit,
ne commemorem ingens placendi studium, quod juxta Ta-
cit. Lib. 2. Annal. ipsius quoque vulgi ingenium non semel
est imitatus. Atque hinc seriò statuit Arnoldus Clapmarius
de Arcan. Rerum publ. Lib. 2. Cap. 15. Legem Regiam, quæ
de Imperio Principis lata dicitur, quæve populus ei & in eum
omne imperium suum & potestatem concessit, ante Vespasi-
ani imperium nullam fuisse, vel si fuerit, emedicatam aut
vi extortam. Cujus sententiam firmare poterat pars istius
Legis de Vespasiani imperio lata, quæ in tabula Basilicæ La-
teranensis testante Barnaba Briffonio de Formul. & Solen-
nib. populi Rom. Lib. 2. pag. m. 154. ubi & fragmentum iste
inserit, in æs incisa conspicitur. Et enim parum abest, quin
Scipio Gentilis & Gerhardus Coccejus in Commentar. ad L.
1. pr. ff. de Constit. Princip. omnem legis Regiæ sanctionem
in dubium vocent. At vero dari Legem Regiam & sub ipso
Augusto promulgatam primum vel tunc usurpatam ab ipso
fuisse, non spernenda & ex legibus & receptis Historicis ad-

);(2

sunt

sunt rerum argumenta. Legem etenim Regiam de Principis imperio latam fuisse, Ulpianus in l. 1. pr. de Constit. Princip. asserit. ejusque vestigia hac parte procul dubio secutus Imperator in pr. §. 6. J. de J. N. G. & C. idem inculcat. Et ne irreputia fortean ista verba putemus, Imperator noster hoc repetit alibi utpotè in L. 1. §. Sed & hoc 7. C. de Vet. Jur. e. nucl. hisce verbis: *Cum enim Lege antiqua, qua Regia nuncupabatur, omne jus, omnisque potestas populi Romani in Imperatoriam translata sint potestatem &c.* Item in L. un. §. 14. C. de Caduc. toll. ubi eandem Augustum privilegium appellitat. Tum vero sub Imperatore Octavio Augusto sanctam Legem Regiam primùm fuisse, credibile est propter L. Apud eum 14. §. 1. ff. de Manumiss. cujus verba hæc sunt: *Imperator cum servum manumittit, non vindictam imponit, sed, cum voluit, sit liber is, qui manumittit, ex Lege Augusti.* Quæ omninò illa Sanctio est, qua Imperatores legibus soluti pronuntiantur in L. 31. ff. de LL. Cujus sanctionis ipse quoque Dio Cassius in vita Augusti percensenda Lib. 53. pag. 312. meminit. Unde & illud primò profluxit, ut, quod ipse Princeps constituit, pro Lege servaretur. Et hoc ipsum apprimè comprobatur laudatus modò Dio Cassius Lib. 53. pag. m. 316. ubi hæc habet: *Augusto X. C. Norbano Consulibus Calendis Januariis Senatus juramento confirmavit, se ejus acta approbare: cumque jam urbi appropinquare diceretur (nam propter morbum diutius abfuerat) ac pollicitus populo viritim centenos esset denarios, negassetque se prius id proscripturum, quam Senatus assensisset, omni eum legum necessitate Senatus liberavit, ut, veluti demonstratum à me est, verè cum plena potestate perfectèque sui juris legibusque solutus agere aut non agere omnia suo possit pro arbitrio.* Et porro pag. 318. subjicit: *Eapropter Senatus Augusto hos honores decrevit, ut Tribunus plebis perpetuus esset, ut quoties Senatus haberetur, etiamsi*

etiamsi Consulatum non gereret, de quibuscunq; rebus referre
posset, ut Proconsulare imperium semper haberet, neq; id in
urbe intrans deponeret, aut renovando opus ei esset, ut ma-
jor ipsi in provinciis, quam praefectis earum semper esset po-
testas. Inde exortum est, ut Augustus quig; eum secuti sunt
Imperatores, lege quâdam reliquis hisce & Tribunitiâ pote-
state uterentur. Nam Tribuni Plebis nomen neq; Augustus,
neq; ullus alius Imperator gessit. Ac mihi sane hæc ei tunc
non adulantes, sed verè tribuisse Romani videntur. Idem
Joann. Xiphilinus in Epit. è Dione in Augusto confirmat. In
partes hic & Taciti testimonium haud incongruè vocari
potest, qui Augustum cuncta discordiis civilibus fessa no-
mine Principis sub imperium accepisse Lib. 1. Annal. cap. 1.
memoriæ prodidit. Et verò quæ statuimus modò, eò fa-
ciliùs animum inducemus, si cogitemus nobiscum, qui
tunc temporis fuit, Reip. Romanæ statum, si ipsius Octa-
vii intentionem & actiones, prout Tacitus Lib. 1. Annal. cap.
2. delineat, ob oculos nobis ponamus. Atqui nec ipse Tran-
quillus multum abhinc abludit, quando in Augusto Cap. 27.
graphicè satis ita tradit: Tribunitiam potestatem perpetu-
am recepit, in qua semel atq; iterum per singula Iustra colle-
gam sibi cooptavit. Recepit & morum legumq; regimen æquè
perpetuum, quò jure, quamquam sine censura honore, cen-
sum tamen populiter egit: primum ac tertium cum Collega,
medium solus. Cæterum istius Legis Regiæ auspicia Suc-
cessores Augusti eximiè deinceps provexerunt. Quisque
enim horum teste Hottomanno in Indice Leg. Roman.
quò die Imperium excipiebant, eam pro Imperii lege reci-
tari curarunt. Solennis verò præprimis renovatio sub Ve-
spasiano Imperatore facta, cujus hodiernum, quod supra
jam monuimus, extat fragmentum. Sed de varietate ista
& veritate Legis Regiæ uberiora, qui cras DEO dante in

concionem prodibit Candidatus noster Vir Juvenis Clarissimus ac solidè doctus GODOFREDUS SVEVUS Wittebergensis, proferet ac effabitur. Cujus gratiâ cum præsentem suscepimus scriptionem, ab isto Themate digredi & more Majorum nonnulla de ejusdem Parentibus, vita ac studiis ex hoc loco commemorare haud pigrabimur. Natus ipse est hic Wittebergæ Anno 1652. Patre Viro Nobilissimo, Consultissimo ac Excellentissimo, DN. GODOFREDO SVEVO, Jcto celeberrimo, Cod. Prof. Publ. Curia Electoralis, Scabinatus & Facultatis Juridicæ, quæ hic sunt, nec non Curia Provincialis in inferiori Lusatia Assessor gravissimo & optimè merito: Matre verò Nobilissimâ Clarissimâque Fœmina ANNA DOROTHEA, ex famigeratissima REUSNERORUM familia oriundâ. Hunc natalitatis splendorem sicut ad felicitatis haud vulgaris partem interpretari Noster poterat: Ita præmaturus Parentis utriusque obitus, admodum cordi ac sollicitudini eidem fuit. Sub Tutorum igitur cura educatus privatos domi Magistros diu non habuit, sed in alienis ædibus Scholas ut inviseret, necessitatis lex literarum maximè cupido imposuit. Adultior paulo Viro Clarissimo ac de juventute merentissimo DN. M. JOH. PEISKERO, Scholæ nunc apud nos oppidanæ Rectori, traditus, Latinam ac Græcam literaturam mirâ hausit celeritate. Ultramque deinceps & quidem illam præeuntibus Viris Amplissimis ac Excellentiss. DN. CHRISTIANO Röhrensee/ Moral. & DN. CONRADO SAMUELE SCHURTZFLEISCHIO, Historiar. hanc autem DN. BALTHASARE STOLBERGIO, Græcar. Linguarum Professoribus Publ. DNN. Colleg. Compatrie, & Amicis sedulò excoluit. Abitum deinceps abhinc parans & vicinam Academiam Lipsiensem petiturus, sub præsidio laudati Dn. Röhrensee de Virtutibus seu medio Morali, Author

thor ex Cathedrâ publicè differuit. Lipsiæ juri potissimum
operam dare cœpit & beati DN. PAULI FRANCISCI RO-
MANI, J. U. Doct. & Professoris istic loci qvondam percele-
bris, Affinis nostri conjunctissimi Scholas frequentavit. Do-
mum inde ab iis, qvorum tum in ipsum arbitrium erat, re-
vocatus Antecessorum omnium, qvi tunc temporis jura
hic professi sunt, prælectiones publicas visitavit tribusqve
vicibus & quidem sub Præsidio Magnif. Nobiliss. ac Con-
sultiss. Virorum Dn. WERNERI THEODORI MARTINI,
p. t. Rectoris Magnif. de Personis quæ feudum dare vel ac-
cipere possunt, in Collegio Schnobeliano, & Ordinarii no-
stri venerandi Dn. CASPARIS ZIGLERI, Jctor. & Ante-
cessorum in hac Academia Celeberrimorum, Potentiss. Ele-
ctoris Saxon: Domini nostri clementissimi, Consiliarior.
Curia Electoral, Consistorii Ecclesiastici Scabinatus & Fa-
cultatis Jurid. nec non respective Curia provincialis, quæ in
inferiori Lusatia est, Assessorum gravissimorum Dnn. Fauto-
rum, Collegarum, Affinis, Compatri ac Amicorum reve-
renter ac studiosè colendorum de Jure Venandi publice
disputavit; tertiam verò de Juribus Patr. Potest. Disputatio-
nem, Præside beato Dn. D. MICHAELE LEDERERO, Instit.
qvondam hic Professore Publ. famigeratissimo &c. habuit
& utrobique optimè stetit. Præter hæc & nos Disputatio-
nes Dn. SCHNOBELII ad Jus Feudale privatim interpre-
tantes audivit. Relictâ iterum nostrâ, in Francofurtensem
ad Viadrum concessit Academiam ibique loci Virorum
Magnif. Nobiliss. & Consultiss. Dn. JOH. FRIDERICI RHE-
TII Facultat. Jurid. tum quidem temporis Ordinarii, nunc
verò Potentiss. Elect. Brandenburg. Consilarii intimi,
& Dn. SAMUELIS STRYKII, Comit. Palat. Cæsar. & Pro-
fessor. Publ. celeberrimi, nunc Ordinarii merentissimi,
tum in Jure publ. tum privato; in Moralibus, Politicis ac
Hi-

94776 1279

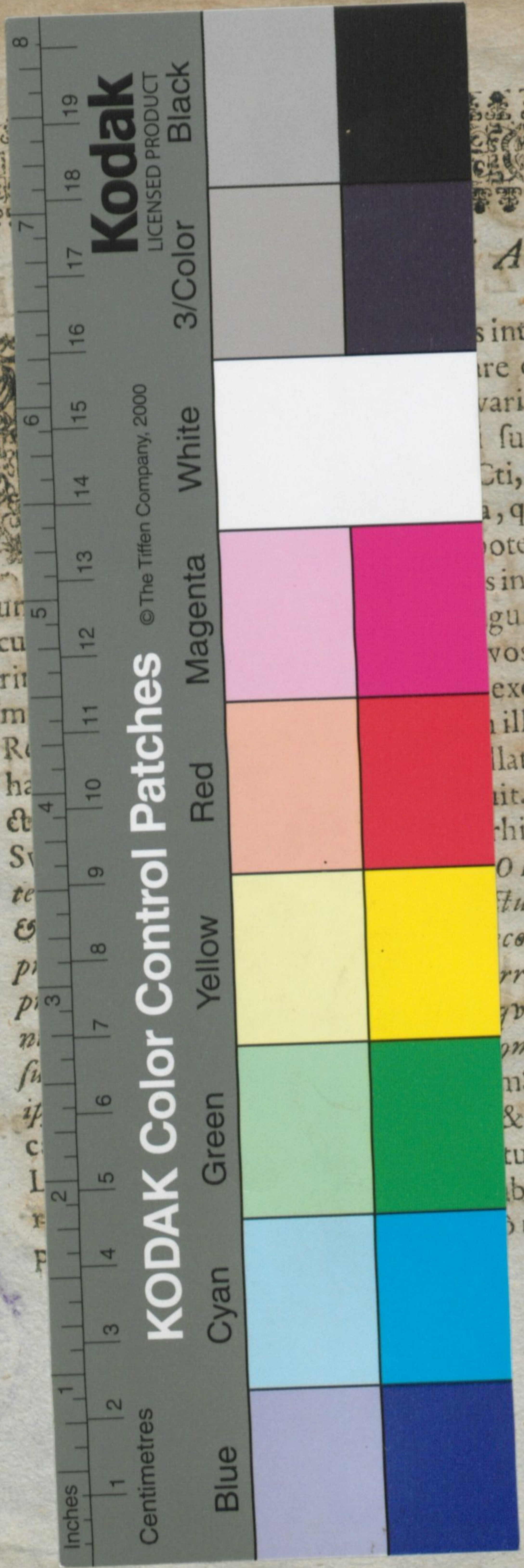
Historicis verò admodum reverendi & Excellentissimi Dn.
JOH. CHRISTOPH. BECMANI SS. Theol. ac Philos.
Doct. & Histor. Prof. Publ. percelebris institutione usus &
per aliquot annos istic loci commoratus ea fecit spatia, ut
Præceptores dignum æstimaverint ipsum, qui aliis docen-
do præiret. Nonnullos igitur ex generosa prosapia natos
in Juris nostri arte fideli cura & singulari industria instituit.
Tandem Studiorum suorum fiduciam habens in Patriam
Academiam reversus à Collegio nostro summos in utroque
Jure honores capeffendi licentiam decenter petiit. Co-
gnitis jam ejusdem profectibus in numerum Candidato-
rum libenter receptus examen primum mascule subiit &
sustinuit, ut ad ulteriora specimina ipsum admittendum
esse, omnes ac singuli annuerent. Crastinâ ergo, Deo
volente, luce Orationem de Themate supra memorato
horâ IX. matut. in Auditorio nostro Juridico publice reci-
tabit; à meridie verò horâ 3. pomerid. L. 18. C. de Transact.
fat intricatam cursoriâ lectione resolvere incipiet & ejus
explicationem sequentibus diebus continuabit. Ut au-
tem Panegyri isti RECTOR MAGNIFICUS, PATRES
ACADEMIÆ CONSCRIPTI nec non reliqui Jurispru-
dentia FAUTORES & in universum CIVES nostri omnes
& singuli adesse haud dedignentur, etiam atque etiam oro
rogoqve P. P. sub Sigillo Jurid. Facult. FESTO

VISITAT. MARIÆ Anno
M DC LXXXIII.

VDTF

110

A!
FACTO

s inter eruditos con-
re desuper, oppidò
vvariis ejusdem acce-
sumunt & intelli-
cti, quæ de Impera-
a, quâque summa in
potestas à populo in-
s in magnam sanè in-
gusto latam esse, plu-
vos ratio quidem o-
exosum maximè fuit
illa Lege vero simile
llationem ut maledi-
nit. Ita enim de ipso
chibet: *Cum spectan-*
O Dominum æquum,
tum exultantes com-
coras adulationes re-
rripuit edictò, domi-
quidem aut nepotibus
omodi blanditias inter
mSvetonio teste Lib.2.
& Dio Cassius Nicaus
curam magnâ vi offe-
b humeris togâ nudo
ut haud vanè Casau-
bo

212

un
cu
rin
m
Re
ha
e
S
te
E
pi
pi
n
su
if
c
L
r
r

